

ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΜΑΤΙΑ

Τα γαλάζια μάτια!

Πάντα ήξερα ότι ήταν εκεί... Με έβλεπε με αυτά τα τεράστια γαλάζια μάτια που πάντα με τρόμαζαν... Το είχα πει στους γονείς μου αλλά αυτοί δεν με πίστευαν, νόμιζαν ότι ήταν της φαντασίας μου. Αλλά εγώ ήξερα ότι δεν ήταν σαν τον κλόουν κάτω από το κρεβάτι, ούτε σαν το κοριτσάκι μέσα στην ντουλάπα... Ήταν κάτι τελείως διαφορετικό, ήταν αληθινό.

Κατάπινα τον φόβο μου για μερικά χρόνια ακόμα . Αλλά δεν μπόρεσα άλλο αποφάσισα να του μιλήσω! Ήταν το μεγαλύτερο λάθος της ζωής μου. Προσπάθησα να τον ξεχάσω , προσπάθησα να κάνω μια καινούρια αρχή . Μετά από λίγα χρόνια παντρεύτηκα , όχι από αγάπη αλλά από φόβο . Φοβόμουν την μοναξιά , φοβόμουν το άδειο δωμάτιο .Έκανα και δύο παιδιά για συντροφιά αλλά τίποτα δεν άλλαξε.

Πια φοβάμαι να μένω στο σπίτι, θέλω πάντα να είναι κάποιος κοντά μου, κάποιος που μπορεί να μου μιλά. Νιώθω τρόμο για καθετί γύρω μου, τους τοίχους, τα έπιπλα, τα οικεία αντικείμενα. Όταν περπατάω μέσα στο σπίτι φοβάμαι τι μπορεί να παραφυλά πίσω από την πόρτα, στο μπάνιο, κάτω από το κρεβάτι. Δεν θα φοβόμουν αν ένας κλέφτης έμπαινε στο σπίτι μου ούτε τα φαντάσματα φοβάμαι, δεν πιστεύω στα υπερφυσικά. Αυτό που με φοβίζει πια... είναι ο εαυτός μου. Το τρομακτικό μυαλό μου! Φοβάμαι τις δικές μου φρικτές σκέψεις και την απώλεια λογικής μου. Σκέφτομαι μήπως τελικά δεν υπήρχε αυτό το αγόρι με τα τεράστια γαλάζια μάτια, μήπως όλα αυτά ήταν δημιουργίες της αρρωστημένης φαντασίας μου.

Το σπίτι μου φαινόταν πιο σιωπηλό από ποτέ. Ένιωθα κούραση και ταλαιπωρία δίχως λόγο. Δεν άντεχα άλλο, έπρεπε να φύγω από εκεί. Σκέφτηκα πως θα μου έκανε καλό να επισκεπτόμουν μερικούς φίλους. Δυστυχώς είχα την ατυχία να λείπουν όλοι. Τελικά έκανα μια βόλτα ελπίζοντας ότι θα συναντούσα τυχαία κάποιον γνωστό.

Περιπλανήθηκα για ώρα δίχως προορισμό, ώσπου αργά την νύχτα αποφάσισα να επιστρέψω στο σπίτι. Όταν επέστρεψα, βρήκα την πόρτα κλειστή αλλά ξεκλειδωτή. Μέσα στο σκοτεινό σαλόνι η φωτιά από το τζάκι έκαιγε ακόμα. Τότε παρατήρησα ότι κάποιος καθόταν στην κόκκινη δερμάτινη πολυθρόνα μου. Όμως δεν φοβήθηκα, γιατί σκέφτηκα πως θα ήταν ο άντρας μου που περίμενε να γυρίσω και κατά λάθος τον είχε πάρει ο ύπνος. Σκέφτηκα να τον ξυπνήσω αλλά όταν πήγα να αγγίξω το χέρι του το μόνο που άγγιξα ήταν η πολυθρόνα. Δεν ήταν κανείς εκεί – είχε εξαφανιστεί. Τινάχτηκα μακριά από την πολυθρόνα, καθώς αισθάνθηκα ότι κάποια φριχτή συμφορά με είχε βρει. Τότε γύρισα από την άλλη, γιατί ένιωσα ότι κάποιος ήταν πίσω μου. Κανείς δεν ήταν εκεί. Στράφηκα πάλι στην πολυθρόνα. Και πάλι, δεν ήταν κανείς. Ξαφνικά μου ήρθαν στο μυαλό οι πιο φρικτές σκέψεις. Έτρεξα με όση δύναμη μου είχε απομείνει στο δωμάτιο των παιδιών μου, ευτυχώς ήταν και τα δύο καλά. Πήγα στην κρεβατοκάμαρα μου όπου είδα τον άντρα μου να με περιμένει. Η όψη του με καθησύχασε και έτσι ήρεμη πια ξάπλωσα στο κρεβάτι μου.

Αποφάσισα να σταματήσω αυτή την τρέλα και υποχρέωσα τον εαυτό μου να ηρεμήσει. Σίγουρα είχα μια στιγμιαία παραίσηση, τίποτα περισσότερο. Τα μάτια μου με είχαν εξαπατήσει. Ήταν μόνο μια οφθαλμαπάτη.

Τις επόμενες μέρες ήμουν ήρεμη. Πήγα με την οικογένεια μου να παρακολουθήσουμε μια παράσταση στο θέατρο και έπειτα δειπνήσαμε σε ένα καλό εστιατόριο, όλα ήταν πολύ όμορφα. Όταν ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε στο σπίτι μια ανησυχία άρχισε να

κυριεύει το μυαλό μου. Τους παρακάλεσα να πάμε ακόμα μία βόλτα αλλά αυτοί αρνήθηκαν, είπαν ότι είναι πολύ αργά, προσπάθησα να τους μεταπείσω αλλά δεν τα κατάφερα. Φοβόμουν ότι θα είχα μία καινούρια παραίσηση ή κάτι τέτοιο...!

Στάθηκα για λίγο έξω από την πόρτα, ελπίζοντας να γίνει κάτι και να μην χρειαστεί να ξαναμπώ σε αυτό το καταραμένο σπίτι. Τέλος, φοβισμένη έβαλα το κλειδί στην κλειδαριά. Κοίταξα κατευθείαν την πολυθρόνα που είχα δει... δεν ξέρω τι ακριβώς είχα δει, ήταν περίπου σαν σκιά...τέλος πάντων κοίταξα την πολυθρόνα να δω αν αυτή η...σκι...ευτυχώς δεν ήταν εκεί και αποφάσισα πως πότε δεν θα ήταν πια εκεί.

Ο επόμενος χρόνος κύλισε ήρεμα, πια είχα ξεπεράσει την φοβία μου. Ήμουν ευτυχισμένη μαζί με την οικογένεια. Όμως υπήρχαν και μερικές μέρες που οι άκρες των ματιών μου έπιαναν δύο μεγάλα γαλάζια μάτια, αλλά εγώ έστρεφα το βλέμμα μου αλλού.

Πήγαμε και ένα ταξίδι στην Γερμανία. Εκεί συνέβη κάτι περίεργο. Ήμουν σε ένα μεγάλο πολυκατάστημα με παιχνίδια μαζί με τα παιδιά μου. Κάποια στιγμή έχασα τον γιο μου, ανησύχησα και άρχισα να τον ψάχνω πανικόβλητη. Σε λίγο τον είδα να έρχεται προς τα εμένα χαρούμενος και αδιάφορος. Τον ρώτησα, ανακουφισμένη πια, που είχε πάει. Μου είπε πως δεν ήξερε ακριβώς που ήταν και ότι τον είχε βοηθήσει να με βρει ένα μικρό αγόρι που του είπε να τον ακολουθήσει και του έπιασε βιαστικά το χέρι. Άπλωσε το χέρι του για να μου τον δείξει, τον χαιρέτησε και τον ευχαρίστησε αλλά εγώ δεν είδα κανέναν εκεί που έδειχνε!

Αφού γυρίσαμε από την Γερμανία όλοι επιστρέψανε στην καθημερινότητα τους, μαζί και εγώ. Τα παιδιά μου επέστρεψαν στο

σχολείο, εγώ και ο άντρας μου επιστρέψαμε στην δουλειά μας. Αλλά στην οικογένεια μας συνέβαιναν διάφορα περίεργα πράγματα που μόνο εγώ και ο μικρός μου γιος αντιλαμβανόμασταν.

Ενώ οδηγούσα με πήραν τηλέφωνο από το σχολείο του γιου μου. Μου είπαν πως δεν έγινε κάτι σοβαρό απλώς ο γιος μου πήγε να πέσει από την σκάλα και είχε τρομάξει. Έτσι με ρώτησαν αν μπορούσα να έρθω να τον πάρω. Εγώ πήγα κατευθείαν να τον πάρω και στον δρόμο για το σπίτι μου είπε πως δεν έπεσε από την σκάλα γιατί των έπιασε από τους ώμους ο φίλος του από την Γερμανία που τον είχε βοηθήσει να την βρει.

Ένα βράδυ που ήμουν μονή στο σπίτι άκουσα έναν θόρυβο αλλά δεν έδωσα και πολύ σημασία. Ακολούθησαν και άλλοι θόρυβοι, άρχισα να τρομάζω. Πήγα στο δωμάτιο μου και προσπάθησα να κοιμηθώ, τότε άκουσα την πόρτα να ανοίγει και να εμφανίζεται από το σκοτάδι το αγόρι με τα τεράστια γαλάζια μάτια. Ήταν η πρώτη φορά εμφανίστηκε μετά από τόσα χρόνια. Πήγε να μου μιλήσει αλλά τότε άκουσα την φωνή της κόρης μου να φωνάζει «ΞΥΠΝΑΕΙ, ΞΥΠΝΑΕΙ».

Ανοίγω τρομαγμένη τα μάτια μου και βλέπω παντού γιατρούς και όλους τους συγγενείς μου. Τους ρώτησα τι έγινε και που ήταν το αγόρι με τα γαλάζια μάτια. Μου απάντησαν πως είχα χτυπήσει άσχημα σε ένα ατύχημα με το αυτοκίνητο μου. Μου είπαν επίσης πως θα είχα πεθάνει αν δεν με είχε σώσει κάποιος. Είπαν πως δεν ξέρουν ακριβώς ποιος με είχε σώσει. Ο γιος μου, μου είπε πως με είχε σώσει ο φίλος του με τα τεράστια γαλάζια μάτια.

Μαρία – Ελένη Τσούτσου

Ελένη Μπουναρτζή

